

“Gijmaz cungj gangj saedyungh, baugvat leixsiengj. Mwngz gangj, gwnz seiqgyaiq lij miz geijlai vunz lij cam vihmaz cij lix?”

“Mbouj rox. Lauheiq dingzlai vunz cungj cam, lauheiq couh Mwz Gojgoj boux he cam. Vihmaz bouxvunz cam aen vwndiz neix cungj fatbag ne?”

“Ndigah, mbaw danyw Niuz canghyw ceiq ndei, caenhdwg gou mbouj nyienh nyinh.”

Youq gwnz ci, Sunh Cang caeuq Siujlingz mwngz coenz gou gawq, mbouj geij nanz couh raen gij ronghdaeng ndawsingz lo. Yaepyet couh daengz banhaemh. Gyoengqde yawj rog conghcueng banci, gwnz mbwn Ganghloz Yihyen lij miz di rongh ndit he, gaiq fwjhau he youq henz de mbinyengyeng.

20

Banngoenz ninz youq gwnz congz, Sunh Cang guh aen fangzhwnzloq he. De loq raen Mwz Gojgoj youh ndwn daengz laeuzdingj doiqmienh, cingq hemq aen coh de. De lau dwk naengh hwnjdaej, raen Siujlingz hix ndiu lo. Yienznaeuz mbouj dwg youq ndaw fangzhwnzloq, hoeng de lij dingqnyi gij vah ndaw fangzhwnzloq: “Sunh Cang, caiq mbouj caeuq gou gietvaen, gou couh caen diuq roengzbae lo.”

Siujlingz buet daengz henz conghcueng. Sunh Cang raen Mwz Gojgoj daenj geu buhbingh he, umj buenz gogut haenx, ndwn youq gwnz hohlanz dingjlaeuz doiqmienh.

Byoemgyaeuj de luenhyauyau, da dod naj ndaem, cingq doiq mbiengj neix rongx. Laxlawz mbouj dwg guh fangzhwnzloq. Seizgan lumjbaenz ngaiz byawz doi dauqbae nei. Aen gyaeuj Sunh Cang “bumz” dwk dek lo. De lumj lwgnaq he nyingz ok conghcueng, hemq: “Itdingh aeu diuq ha? Lij miz mbouj miz aen banhfab wnq?”

Mwz Gojgoj naeuz: “Gaej lumj baezgonq nei yaeuh gou, gou gaenq mbouj saenq mwngz lo.”

“Siengj roxyiuj raeuz vihmaz lix lwi?”

“Gou caenh vih gyaez, gij leixyouz wnq haeuj mbouj daeuj.”

“Aenvih raeuz mbouj rox seizlawz dai, ndigah cij gamj lix.”

Mwz Gojgoj baez ngawh, lumjbaenz ngaiz gijmaz moeb dawz nei. Sunh Cang naeuz: “Gijmaz naeuz mbouj rox seizlawz? Couh lumjbaenz mwngz gaem aen yauzunggi he, siengj gven couh gven, siengj hai couh hai, cwxcaih youz mwngz. Seizneix mwngz couh miz aen gienzleih neix, vihmaz mbouj dawz dai aen siengifap neix cuengq roengzdaeuj? Couh lumj rom ngaenz daengz yinzhangz, dinghgeiz geij cib bi, dingj mbouj ndaej cij yungh de.”

“Seizneix couh dingj mbouj ndaej lo.” Mwz Gojgoj baez daemh din, ca di couh doek roengzbae.

Sunh Cang naeuz: “Gaej gip, diem gaemz heiq he gonq, lauheiq mwngz mup gij heiq mbawgut gonq, roxnaeuz dingqdingq yinhyoz hix ndaej.” Gangj le, de yungh fwngz nyaenj ganghginz. Singgimz gig

Gouqmingh

救命

□Dunghsih sij Mungz Sugij hoiz

□东西 著 蒙树起 译

“什么都讲实用,包括理想。你说,世界上还有多少人在问活着的理由?”

“不知道。也许有百分之五十的人会问,也许就麦可一个人。为什么问这个问题的人会发疯呢?”

“所以,牛医生的处方才是真高明,只是我不愿承认。”

汽车在他们的讨论声中“哐啷哐啷”地前行。他们很快就看见了城市的灯火。眨眼间,暮色就要降临。他们透过尾窗望去,康乐医院的上空还有一抹余光。余光里飘着一团棉絮似的云。

20

午睡的时候,孙畅做了一个梦。他梦见麦可又可站到了对面的楼顶,冲着窗口喊他的名字。他吓得当即坐了起来,发现小玲也跟着醒了。虽然不在梦里,他却还能听到梦里的声音:“孙畅,你要是再不给我婚姻,我就真的跳下去了。”

小玲飞箭似的扑向窗台。孙畅看见麦可穿着病号服,怀抱那盆迷你蕨,站在对面楼顶的护栏上。

她头发零乱,五官扭曲,正对着这边咆哮。原来是真的!时间仿佛被谁倒了回去。孙畅的脑袋“轰”地炸了。他像另一支箭射到窗口,喊:“非得跳吗?还有没有别的选择?”麦可说:“别像前次那样骗我,我已经不信你了。”

“想知道我们为什么而活着吗?”

“我只为爱,别的理由都进不来。”

“因为我们随时可以死,所以才敢活着。”

麦可一愣,仿佛被触动。孙畅说:“什么叫随时?就像你拿着一个遥控器,主动权在你手里,想关就关,想开就开。既然你有主动权,为什么不可以把死先放一放?就像存钱那样先放在银行,存它个几十年的定期,不到万不得已绝不使用。”

“已经万不得已了。”麦可可轻轻一跺脚,差点儿闪下去。

孙畅说:“别着急,深呼吸,也许你可以先闻闻盆栽,也许我们可以先听听音乐。”说着,他拍向了钢琴。琴声节奏混乱,高低音不准,仿佛被手卡住,手松时声音流淌,手紧时声音断流,但勉强还能辨别它们改编自《月光奏鸣曲》。麦可似乎在听。孙畅吃力地弹着,反反复复就那么一小段。麦可忽然尖叫。孙畅说:“对不起,我没学过,我只能凭记忆,模仿你弹到这里。”

“你在浪费时间。”麦可说完,手一松,盆栽直直坠落。她的目光被盆栽牵引,她的身子也慢慢斜出了栏杆,仿佛要去追赶那盆蕨类。小玲吓出一声惊叫,说:“妹子,你别跳,我们可以给你婚姻。”

麦可可倾斜的身子刹住,回调,重新垂直在栏杆上。孙畅看着小玲。小玲已泪流满面。麦可可抬头看过来。孙畅说:“听见了吗?只要你不死,我们就给你婚姻。”

麦可可说:“你骗人。”

“要怎么做你才相信?”孙畅问。

“发誓。除非你们举手发誓。”

孙畅举起右手,说:“我发誓。”

“还有小玲姐。”

小玲把左手慢慢举起,轻轻地说:“我发誓。”

麦可可看着窗后两只庄严的手,犹豫了一会儿,才从栏杆上小心地爬下去,回到屋顶平台。小玲的双腿一软,身子歪斜。孙畅大叫一声,及时把她抱住,小心地放下。他用手指探了探她的鼻孔,好像已经没有呼吸。他喊她的名字,掐她的人中,为她做人工呼吸。她的嘴唇微微一抽,鼻孔里喷出一丝弱气。他的嘴唇没有离开,而是轻轻地吻了起来。她的嘴唇有了响应,舌头也动了。两张为了呼吸的嘴狂吻着,好像要把一生的吻全都用完。

21

夜深了,风有些冷。孙畅还伏在楼顶的栏杆上,看着对面的窗口。一共两个半星期,总计17.5天,窗门始终闭着,窗帘也不打开。但是,每当天黑,总会有光从窗帘的边边像水或像琴声那样漏出来。那些光非常非常暖和,把整个窗口烧热,甚至烧出了光芒。从这个角度看,他发现窗口美得揪心。它有一股磁铁的力量,直接扯着他的心脏。每天晚上,他都会站在这个位置,这个麦可可曾经想跳楼的位置,持久地看着那扇窗口,经常会看到天亮。窗口像一张银幕,不断地闪现他过去的的生活:他像投降那样举起两只出汗的手掌、他和小玲在床上翻来覆去、麦可可教孙不闹弹琴、两个人在墙壁上比赛按开关……但是,他看见次数最多的画面,就是自己和小玲在窗框里肩并肩地举手宣誓,像一张永久的合影。那两只分别举起的庄严的手,仿佛就是人类最后的希望。

漆黑的身后传来脚步声。孙畅没有回头。脚步声越来越近。他仍然没动。一件大衣落在他的肩头,他的身子吓得一抖。

“回家吧,老公。”

这个声音比小玲的嗲,是麦可可发出来的。

(十七 完)

luenh, seiz sang seiz daemq, seiz swnh seiz goenq, hoeng sijsaeq dingq lij rox de dwg danz 《Go Ronghndwen》. Mwz Gojgoj lumjbaenz cingq dingq. Sunh Cang gig haeujsim, hoeng de caenh rox danz duenh he. Mwz Gojgoj sawqmw h emq hwnjdaej. Sunh Cang naeuz: “Doiq mbouj gvaq, gou mbouj hag gvaq, couh geiq ndaej di neix lo.”

“Mwngz dwg sai seizgan.” Mwz Gojgoj gangj sat, fwngz baez soeng, buenzva cigsoh doek roengz laeuz bae. Lwgda de yawj aen buenzva, ndang de hix heiz daengz rog lanzgan h bae, lumjbaenz yaek diuq roengzbae gyaep aen buenz haenx nei. Siujlingz lau dwk hemq naeuz: “Dahnuengx, mwngz gaej diuq, dou hawj mwngz baenzranz.”

Aen ndang Mwz Gojgoj dauq cigsoh ndwn youq gwnz lanzgan h. Sunh Cang yawj Siujlingz, raen raemxda de laeyaengyaeng. Mwz Gojgoj ngiengx gyaeuj yawj gvaqdaeuj. Sunh Cang naeuz: “Dingqnyi lwi? Mwngz mbouj dai dou couh hawj mwngz baenzranz.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Mwngz yaeuh vunz.”

“Baenzlawz guh mwngz cij saenq?” Sunh Cang cam.

“Sou mieng gou cij saenq.”

Sunh Cang yaengx fwngzgvaz, naeuz: “Gou mieng.”

“Lij miz Cejsiujlingz.”

Siujlingz menhmenh yaengx fwngzswix hwnjdaej, yaengyaeng dwk naeuz: “Gou mieng.”

Mwz Gojgoj yawj ndaw conghcueng song fajfwngz yaengx hwnjdaej haenx, ngeiz yaep he, cij siujsim daj gwnz lanzgan h benz roengzdaeuj, dauq daengz cungqgyang dingjranz. Song ga Siujlingz baez unq, lumjbaenz yaek laemx roengzbae. Sunh Cang hemq mbat he, sikhaek got maenh de, menhmenh cuengq de roengzdaeuj. De yungh fwngz damq aen ndaeng de, lumjbaenz mbouj diemheiq lo. De hemq aen coh de, bang de nyaenj gyaeuj nyaenj aek. Yaep he, naengbak doengh ndaej lo, ndaw ndaeng hix ok heiq lo. Sunh Cang umj Siujlingz, bak nem bak, linx doiq linx, lumjbaenz dawz gij cup daengxcieh cungj yungh liux bae.

21

Byonghhwnz lo, rumz miz di nit. Sunh Cang lij bamq youq gwnz lanzgan h dingjlaeuz, yawj aen conghcueng doiqmienh. Song aen singgeiz buenq, 17.5 ngoenz, aen conghcueng haenx cungj mbouj hai gvaq, yiemzconghcueng hix mbouj hai gvaq. Hoeng, baez daengz banhaemh, cungj raen miz gij rongh he daj henz yiemz laeuh okdaeuj. Gij rongh haenx raeujrub dangqmaz, dawz conghcueng coemh ndat, saekseiz coemh ndaej lwenq raixcaix. Ndown youq gizneix yawj, de raen conghcueng gig gyaunde i. Gizhaenx miz cungj rengz he, ngoenznaengz cungj rag aen sim de gvaqbae. Ngoenznaengz banhaemh, de cungj ndwn youq gizneix, gizdieg gaxgonq Mwz Gojgoj siengj diuq laeuz haenx, yawj aen conghcueng baihaenx haujlai nanz, miz seiz yawj daengz mbwn rongh. Conghcueng lumj mbaw muq he nei, ingj gij ngoenzceij gaxgonq de、de lumj nyinh saw nei yaengx song fwngz ok hanh haenx hwnjdaej、de caeuq Siujlingz youq gwnz congz doxgot doxumj、Mwz Gojgoj son Sunh Buzvangi danz gimz、song boux youq henz ciengz doxdax rag haigvan……Hoeng, aen siengq de yawjraen ceiq lai haenx, couh dwg sw hgeij caeuq Siujlingz doxdep ndwn youq henz conghcueng mieng, lumj mbaw hab’ ingj he nei ciengxlwenx venj youq gizhaenx. Song fwngz yaengx hwnj haenx, ciengxlwenx hawj de maqmuengh.

Sing yamqdin daj baihlaeng ndaemndatndat haenx cienz gvaqdaeuj. Sunh Cang mbouj ngeux gyaeuj. Sing yamqdin doq byaij doq gaenh. De hix mbouj doengh. Geu buh he hoem daengz gwnz mbaq de, de deng hangz dwk daengx ndang saenzdedded.

“Dauqranz lo, bouxgvan.”

Aen singyaem neix beij Siujlingz unqswnh, dwg daj ndaw bak Mwz Gojgoj gangj okdaeuj.

(17 sat)